
Marita G. Schmitz
Az áldozatból
a kreativitásba
az életemből
Öngyógyítás segítséggel
az univerzumról és az állításokról

Marita G. Schmitz

Az áldozatból

a kreativitásba

az életemből

Öngyógyítás segítséggel ☝

az univerzumról és az állításokról

Legyél újra életed teremtője!

„Találd meg azt az önszeretetet, amit gyerekként elveszítettél”

Útközben valahol az út szélén esett,
mert csak az elismerésért és megbecsülésért küzdöttél.

Ha rábukkantál a könyvemre, akkor a drága univerzum azt akarja,
Highly elolvasod és hagyod, highy működjön rajtad –
mert véletlenek nincsenek!

I.

Küzdelem az elismerésért és megbecsülésért, beleértve a traumákat és a halálközeli élményeket

II.

Öngyógyítás megerősítésekkel és felülről jövő segítséggel

mik azok az állítások vagy hiedelmek?

HOL kaphatom meg őket?

HOGYAN használom őket?

III.

Nárciszizmus és manipuláció

Az, hogy mások bántanak, függővé tehet, és önmagát is hibáztathatja.

IV.

Fibromyalgia találkozik a menopauzával

És egyben dacos gyerek

V.

Verseny a családon belül

Nem csak arról volt szó, hogy legyél a leggyorsabb, a legjobb, a legnépszerűbb, hanem a legbetegebb is (hihetetlen, ugye?!).

Mindenben mindenki pontokat akart szerezni a szülőkkel, hogy kapjon egy kis elismerést, dicséretet vagy elismerést.

VI.

Tanulási feladat – elengedés

Az áldozattá válásból – hogy újra életem teremtője legyek, és az univerzum és a megerősítések segítségével gyógyítsam meg magam.

Legyél újra életed teremtője!

Én vagyok a legjobb példa arra, hogy az állítások működnek,

és szeretném megosztani veletek tudásomat és tapasztalataimat.

Akkor kezdődött, amikor először jártam egy rehabilitációs klinikán...

Nem, nem ott kezdődött...

Aztán végre elkezdtem magamon, az életemen és azon, amit átéltem...

... aztán elkezdtem gondolkodni a kapott tippeken...

... a sok fájdalmam és mozgászavarom miatt, amelyek egy része megmagyarázhatatlan volt az orvosok számára, és mindenekelőtt azért, mert egy pszichológus azt mondta nekem, hogy a teljesítmény alapján fogom meghatározni magam, és szabad néha nemet mondani.

Az elismerésért vívott harcom traumákat hozott nekem – amelyek közül az egyiket csak jóval később ismertem fel halálközeli élményként.

I.

Küzdelem az elismerésért és megbecsülésért, beleértve a traumákat és a halálközeli élményeket

Városi gyerekként nőttem fel három testvérrel egy nárcisztikus családban - szeretet és empátia nélkül.

Gyerekkorom óta ismerem az allergiát.

Még mindig boldog, muzikális, sportos és derűs gyerek voltam.

A képzést az irodában végeztem.

Én is mindig kíváncsi voltam, és mindent elmagyaráztak nekem.

Később magam is utánaolvastam a dolgoknak.

Mindenben a tőlem telhetőt megtettem. Nagyon tehetséges voltam, és csak a féltékenységet kaptam a testvéreimtől, ami persze lelassított. Egészen a közelmúltig azt hittem, hogy az irodában dolgozni az életem munkája, és egész életemben ezt fogom csinálni, vagy ez az én hivatásom.

De csak kimerítettem magam, és addig küzdöttem az elismerésért és megbecsülésért, amíg egy ponton össze nem estem.

Mindenekelőtt többnyire csak ideiglenes munkaszerződést kaptam.

Egyszer volt egy határozatlan idejű munkaszerződésem - hirtelen 3 év után a céget eladták valaki másnak, és drasztikusan csökkent a létszám. Akik pedig nemrég kezdtek dolgozni ebben a cégben, azokat végkielégítéssel és felmondási szerződéssel elengedték. Persze, én is közéjük tartoztam.

Az egyik munkahelyen 3 éves szerződésem volt, és az első év után azt mondták, hogy a szerződést nem lehet meghosszabbítani. Ez még a cég több dolgozóját is érintette, mert ők vagy mi véletlenül közalkalmazotti székbe ültünk. Tehát eleve nem kellett volna felvenniük minket.

De most közölték velünk, hogy hibáztak, és időben fel tudtunk készülni máshol jelentkezni, és kértek ideiglenes igazolást.

Egy kolléga ezután beperelte, sőt határozott munkaszerződést is kapott. Ennek hallatán én is elmentem egy ügyvédhez. Ezután pert indított a nevemben – én pedig tele voltam reménnyel, és nagyon kimerítettem magam a munkám során. Persze, gondoltam

Ismét, ha mindent megteszek, akkor sikerülni fog, hogy maradhassak...

Aztán az volt az érzésem, hogy megfáztam, és ahogy az egyik arcom kövérebb lett, a felette lévő szem pedig kisebb lett - azt hittem, huzatot kaptam.

De nem lett megfázás, és az arcomon lévő duzzanat sem akart elmúlni.

Szóval elmentem vele orvoshoz. Ezután a biztonság kedvéért csinált egy MRI-t, mert kiderült, hogy arcbénulásról van szó.

Számomra és az orvosok számára ez megmagyarázhatatlan volt – ezért az MRI.

De nem találtak semmit.

Ma már tudom, hogy ez a stressz volt, és mert olyan keményen dolgoztam, hogy megmentsem a munkámat.

Az orvosom ezután gyógyszert adott idegregenerációra és akupunktúrára. Ez eltartott egy ideig – de néhány hét után vissza tudtam menni dolgozni. A gyógyszeres kezelés továbbra is folytatható.

Körülbelül egy évvel később - többször jelentkeztem más állásokra, és sok elutasítást kaptam - még mindig nem volt kilátásom új állásra.

Hirtelen egymás után többször kaptam el lázas fertőzéseket – hol megfázásos, hol gyomor-bélrendszeri influenzában, hol pedig magas lázban.

Akkor az egyik kar már nem emelkedett – mentem vissza az orvoshoz. Aztán injekciót kaptam a felkaromba/vállamba.

Pihennem kellett egy kicsit, mert nagyon kimerültem.

Aztán a következő vizit alkalmával a háziorvosom vérmintát küldött a laborba. Itt diagnosztizálták az

EBV Eppstein-Barr vírust vagy Pfeiffer-féle mirigylázat, és kezdetben határozatlan időre betegszabadságra kerültem.

Ezalatt az idő alatt alig tudtam felmenni a lépcsőn, sokat feküdtem és teljesen kimerültem a legkisebb meló után is.

5 hónap után végre újra fitt voltam.

Amikor visszamentem a munkahelyemre, már betöltötték, így az elmúlt hónapokban áthelyeztek egy másik munkahelyre.

Én is szerettem ott dolgozni – de már több pozícióra is jelentkeztem régi szülővárosomban, azonnali szerződésem lejárta után.

Néhány dolog történt a legutóbbi munkahelyemen. Itt is ideiglenes szerződésem volt – ezúttal a munkakör betöltője szülői szabadságának idejére. És - persze itt is jobban igyekeztem - a kelleténél jobban - mert ismét az volt a célom, hogy végre ismét állandó szerződést kapjak. Lehet, hogy a munkakör betöltője egyáltalán nem jön vissza, gondoltam magamban.

A hétvégén hirtelen megszédültem és nagyon hányingerem volt, és már nem tudtam felemelni a karomat, ezért be kellett mennem a kórházba kivizsgálásra.

Aztán magas vérnyomást diagnosztizáltak. Akkor még csak 30 éves voltam.

Az orvos ennek okait kereste. És mivel szervi úton semmit nem lehetett diagnosztizálni, azt feltételezte,

hogy egyszerűen a szüleimtől örököltem, akiknek mindketten magas vérnyomásban szenvedtek.

Egy hétig kórházban kellett maradnom, hogy beállítsam a gyógyszereimet.

Ma már tudom, hogy a magas vérnyomás csak azért alakult ki, mert nyomást gyakoroltam magamra, és hagytam, hogy külső források nyomás alá helyezzék magam.

Időnként nem kaptam levegőt, kipirosodtam és hiperventilláltam – egyszer egy kolléganőm el is vitt az orvoshoz. De az orvos most ismét magas vérnyomást állapított meg. Azt mondták, hogy csak magas vérnyomás, lazítsam, és akkor nem lesz semmi baj.

2-3 éve rendszeresen szedtem a vérnyomáscsökkentőt.

Erre ismét senkinek nem volt magyarázata.

Ma azonban már tudom, hogy ezek mind kisebb asztmás rohamok voltak.

De igazából sikerült 1 évvel meghosszabbítanom a munkaszerződésemet, mert beleegyeztem, hogy elköltözzek egy mindössze 25 órás pozícióba.